

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 22 січня 1987 року

№ 10 (3829)

Ціна 2 коп.

ДЕЛЕГАТ XX З'їзду ВЛКСМ

Добросовісність, високе почуття обов'язку й принципова оцінка успіхів і проблем власних, як і колег — ці риси вирізняють серед інших молодих виробничників машиніста електропоїзда шахти «Світлопільська» виробничого об'єднання «Олександрівугілля» Володимира ПУШКАРЬОВА. Це є принципом й того, що добре дається йому і виконання планових завдань. Володимир поїде на XX з'їзд ВЛКСМ делегатом від комсомолів Кіровоградщини.

Олександрійський район.

Фото В. ГРИБА.

ПРИСКОРЕННЯ: КОМСОМОЛЬСЬКА ІНІЦІАТИВА, ПОШУК

ВИХІД ЗНАЙТИ МОЖНА

На різних виробничих і технічних нарадах головний інженер Знам'янського локомотивного депо А. С. Хохлов постійно наголошував, що у заготовчому цеху нестаче втулок для стержнів люлькового підвищення ходової частини електропоїзда. Запаси створювали, але втулки швидко зношувалися, і проблема перед майстром механічного цеху Сергієм Косовим поставала знову. Одного разу підійшов до нього старший майстер заготовчих цехів В. М. Нету-дихатка. — Сергію, що будемо робити? Втулки заводського виготовлення горять, як у вогні. Не встигнемо одержати з Одеси, як їх вже немає. Становище складне: так колись догосподарюємося, що електропоїзди зупиняться. Треба думати. Можливо, зможемо виготовити самі?

— Варто подумати. Вихід знайти можна.

Молодий майстер-раціоналізатор Сергій Косов разом зі старшим майстром детально вивчив технологічні дані втулки заводського виготовлення. Завод робив деталі з марганцевистих сталей, виточуючи з цільної болванки. У депо виточити таку не було з чого. Прийшла думка — а якщо зварюванням з певного розміру шматка сталі?

Випробували сталь товщиною 45 міліметрів. Відшлифовану втулку у розігрі-

му вигляді насадили на стержень. Охолонюючи, вона міцно стискала деталь. І раптом тріснула. Не по шву зварювання, а по цілому полю.

Значить, крихка сталь, потрібно щось інше. На очі потрапив шматок бракованого листа від ресори електровоза.

До групи було підключено інженера В. П. Хворостова. Знову розрахунки, прикидки, випробування. Однак і цього разу невдача: втулку розірвало по зварному шву. Вирішили змішати його.

Цього разу перемога була остаточною: втулка міцно трималася на стержні. Черга за випробуваннями!

Вони пройшли успішно. Із часу впровадження нової технології проблема втулок у депо вирішена. Цю справу з успіхом вирішує молодий майстер-раціоналізатор механічного цеху Сергій Косов.

Копітка робота уміліців принесла локомотивному депо незалежність від поставання. І значну економію державних коштів — 76 тисяч карбованців. Деталі стали виготовляти майже в відходів.

...Натиснувши на кнопку.

Сергій на якусь хвилину відкрив заслінку електровозу. Температура — 1100 градусів. Там нагріваються заготовки для майбутніх втулок. Підійшов коваль і спритним рухом викопав одну. Під тугими ударами пневматичного молота вона набрала потрібної форми...

Прийшло Сергієві, що вдалося розв'язати «тугий вузол». Починав слюсарем, самотужки «освоїв» електропоїзд. Нині — майстер. У його характері постійно царює неспокій! До всього є діло молодому майстру, на його рахунок кілька впроваджених раціоналізацій.

Нині в депо 45 молодих раціоналізаторів, ефект їхньої роботи — 40 нововведень. Творча бригада новаторів у складі слюсарів А. М. Скакунова, М. І. Олександренка, Д. І. Бойка та молодого раціоналізатора Юрія Бутенка виборола друге місце по Одеській залізниці. Тут поєдналися досвід старших з енергією молодих. На рахунок Юрія за минулий рік 4 впроваджених раціоналізацій з економічним ефектом майже в дві тисячі карбованців.

А найчисленніший загін молодих раціоналізаторів у цеху третього обслуговування ремонту локомотивів. Їх тут одиннадцять, а пропозицій — майже два десятки.

Почався другий рік п'ятирічки. Завдання ще важливіші. З точки зору прискорення і перебудови підходять до їх вирішення й молоді новатори депо.

О. ГОЛОБОРОДЬКО.

м. Знам'янка.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

- КОЖЕН 4-й ДЕПУТАТ МІСЬКОЇ ТА РАЙОННИХ РАД НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ м. КІРОВОГРАДА — КОМСОМОЛЕЦЬ. (2 стор.).

- ДО 60-РІЧЧЯ УТВОРЕННЯ ДТСААФ (3 стор.).

- ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ МОЛОДОГО АКТОРА ОБЛАСНОГО МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНОГО ТЕАТРУ ІМЕНІ КРОПИВНИЦЬКОГО О. МАЙСТРЕНКА. (4 стор.).

РЕПЛІКА

СХАМЕНУЛИСЯ:

«ОЙ, ХОЛОДНО!»

Мороз-всевода, обходячи свої володіння і дивлячись, хто як підготувався до зими, завітав і у виробничі приміщення виробничого об'єднання «Червона зірка». У деяких цехах він знайшов недопустимі недоробки і недоліки, але особливо уважно обстежив навчально-виробничий цех. Його піклувало, самопочуття 35 дітей, які двічі на день проходять тут виробничу практику.

— Так, — розмірковував Морозенко, дивлячись на ртутний стовпчик, — тут напевне, працюють найбільш загартовані хлопчики: рівень температури пель-ледь сягає 15 градусів.

— Та не завжди і стільки буває, — доповіли Діду Морозу майстри виробничого навчання. — Калорифери не працюють, батареї гріють погано. До цих пір немає половини дійсних рам на вікнах, хоч ті й були замовлені ремонтно-будівельному цеху ще наприкінці вересня. Не вистачає побутових кімнат і кімнат для теоретичної підготовки.

Постояв Дід Мороз на протязі, потер потилицю, всміхнувся і сказав: «Ну що ж, я вже знаю, які подарунки зроблю дітям до Нового, 1988 року». А виробничники як гадають?

С. ВОВК.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

«ВИННА... НАФТА»

Після публікації 30 серпня минулого року гострого сигналу про кричущі неорядки у контролі за ошадним використанням та зберіганням нафтопродуктів на ріді світлоподібних підприємств та окремих організацій редакція отримала відповідь із Світлопільського міського ЛКСМ України. Перший секретар Ю. Кожум'яка повідомив: «Після публікації в «Молодому комуністі» матеріалу міським комсомолом затверджені плани роботи первинних та їхніх штабів «КП». 15 грудня 1986 року міський штаб «Комсомольського працівника» провів рейд на заводах «Спецалізо-бетон», склянопробіи меблевої фабрики.

Як виявилось, друге з перевірок підприємств із серпня минулого року перейшло на роботу з використанням газу. Недоліки в роботі мазутоприродів на «Спецалізо-бетоні» усунуто, для зняття відпрацьованих нафтопродуктів виділено спеціальні ємкості. На меблевої фабриці проведено ремонт обладнання»

Комсомольський будові—бути комсомольською

У роботі первинних та ударних будов існують численні недоліки та проблеми. Головна з них — це закріплення молоді. На жаль, далеко не всі комітети комсомолу турбуються про це. Чимало з них періодично формально підходять до підбору й направлення молоді за комсомольськими путівками.

Вважаю, у проекті Статуту має бути висвітлене й це питання. Більша увага повинна приділятися направленню на комсомольські будови юнаків та дівчат з інших союзних республік.

Також хочу висловити пропозицію на адресу ЦК ВЛКСМ. Як правило, великі промислові об'єкти будуються етапно. Та після введення в дію першої черги ЦК ВЛКСМ знімає комсомольський штаб будови, не зважаючи на те, що подальше будівництво відбувається в умовах діючого виробництва. Мають, доцільно за-

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ СТАТУТУ ВЛКСМ

лишати будову Всесоюзною комсомольською до повного її завершення і, особливо, освоення проектною потужності.

В. ПОКАТИЛОВСЬКИЙ, інженер ВО «Друж-маш», м. Кіровоград.

Позбуватися стереотипів

Секретарем колгоспної комсомольської організації я став незадовго до того, як у пресі було опубліковано проект Статуту ВЛКСМ (із пропонуваннями змінами). Тому зрозуміло, що читався в нього особливо уважно й при-скіпливо.

Мабуть, ні для кого не секрет, що у минулі роки склався певний стереотип в оцінці внеску окремого співчленства у копілку комсомольських справ: головне, щоб працював чоловік добре, а що байдужий до життя колективу, то нікому до того й діла нема. Вважаю такий підхід окремим шкідливим. Уже з перших днів свого секре-

тарства переконався, що за будь-яку комсомольську справу найкраще братися з людьми, для яких громадська робота не є нудним обов'язком. У нас таких немало в тракторних бригадах та гаражі господарства: Василь Мельниченко, Микола Хворостовський, Іван Нечитайленко, Василь Іванець... А от Олег Дігтярьов приміром, ніби й працює непогано, та комсомольських внесків вчасно не платить, масовими молодіжними заходами не цікавиться...

З огляду на вищесказане вважаю за необхідне кінці пункту 26 проекту Статуту ВЛКСМ подати у такій редакції: «...ДОДЕРЖУВАТИСЯ ТРУДОВОЇ ТА ДЕРЖАВНОЇ ДИСЦИПЛІНИ, НА ВИРОБНИЦТВІ Й У ГРОМАДСЬКОМУ ЖИТТІ РОБИТИ МАКСИМАЛЬНИЙ ВНЕСОК У ПРИСКОРЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ».

В. КОЛІСНИЧЕНКО, секретар комітету комсомолу колгоспу імені Жовтневої революції Новоархангельського району.

НА БОЦІ ІСТИНИ Й СВОБОДИ

Участь німецьких антифашистів у боротьбі проти гітлеризму — наочне свідчення сили й життєвості ідей пролетарського інтернаціоналізму. Своєю участю в цій боротьбі патріотичні сили Німеччини на ділі продемонстрували вірність священному інтернаціональному обов'язку міжнародного пролетаріату — берегти, як зінцію ока, великі революційні завоювання першої в світі соціалістичної держави робітників і селян.

Одним з них був і Отто Сімон — непримиренний борець проти фашизму і війни, громадянин Німечкої Демократичної Республіки, а в роки Великої Вітчизняної війни — активний учасник радянського підпілля і партизанського руху на Кіровоградщині. Отто Сімон народився в 1906 році в місті Дьобельні в родині робітника. Сім'ю постійно переслідували нестатки. Роки свого дитинства і юності Отто провів у тому ж таки Дьобельні.

У 1928 році Отто Сімон стає членом Комуністичної партії Німеччини. В його подальшому становленні як антифашистського борця за свободу і справедливість, проти капіталізму і фашизму відіграли такі товариші по партії, як Ріхард Цігер, Ганс Шмідт, Фріц Хьоніне і Ернст Лефлер. Великий вплив на розвиток Отто мав приклад товариша Ернста Тельмана, який з 1923 року очолює КПН і активно бореться за систематичне засвоєння партією ідеологічних, теоретичних і організаційних основ ленінізму, за широкий єдиний фронт проти фашизму і війни. На початку 20-х років в Гамбурзі Сімон особисто познайомився з Ернстом Тельманом, що мало для нього важливе значення.

Він завжди мріяв побувати в Радянському Союзі. І на початку 1942 року Отто вперше у своєму житті ступив на радянську землю. Він добре запам'ятав слова із Декларації ЦК Комуністичної партії Німеччини від 6 жовтня 1941 року про те, що війна проти Радянського Союзу «є найтяжчий злочин проти німецького народу». Ці слова стали для нього дороговказом в його подальшому житті.

Після двох тижнів їзди по залізниці Сімон у складі свого підрозділу досяг першої мети на радянській території міста Сталіно (тепер Донецьк). За час переїзду запам'ятався йому величавий Дніпро і вражаючий своїм виглядом двоповерховий міст, через який вони переїздили. У своєму щоденнику він

записував у зв'язку з тим: «...перший раз я отримав наочне поняття про радянську роботу та її розмах».

Начальник Отто Сімона на новому місці служби був явний нацистський бонза, спадкоємець старовинного дворянського герба і великого маєтку. З ним він дуже часто їздив до Херсона. Там він досить близько зійшовся з австрійським соціалістом Польді Ньостом із Гарца, який згодом був переведений з Херсона до Знам'янки. З його допомогою скоро сюди ж в транспортну колону був переведений і Сімон.

У Знам'янці він, нарешті, зустрівся з радянськими комуністами і комсомольцями, Олександром Мухін, юний український цивільний водій вермахту, був першим, кому інстинктивно довірився Сімон. За'язом з Мухіним відбувся через Варвару Слобінську, реєстратора біржної праці, а до війни — вчительки, і Мухін, і Слобінська були учасниками підпільної комсомольської організації імені Кірова. Під псевдонімом Олексі Мухіна тоді діяв комсомолец Олександр Умрихін.

Отто працював свого роду заступником у нового шефа — начальника колонії, володаря золотого знаку гітлерюгенду. Як шофер і писар він був просто незамінним для шефа. Це давало можливість бути в курсі всіх справ їх установи, збирати відомості про перевезення, здійснювані колоною.

Із Знам'янки частину колонії на початку 1943 року було переведено до Кіровограда, де Отто повинен був продовжувати свою службу. Тут він також постійно зустрічався з Умрихіним і передавав йому необхідну інформацію про перевезення. Крім цього Сімону вдалося дістати бланки документів і штампів різних німецьких установ у Кіровограді, накази по них, папір. Одночасно він добував медикаменти, продовольство, форму, зброю, боеприпаси, відомості про розташування військових частин і складів.

Так він завоював повне довіря кіровоградських підпільників. І як вияв цього була його зустріч із заступником начальника штабу міської підпільно-диверсійної організації імені Ворошилова І. І. Волощенком та комісаром організації І. І. Полещовим. На цей час підпільна організація імені Кірова ввійшла до складу Кіровоградської міської підпільно-диверсійної організації імені Ворошилова (керівник В. В. Федоров).

У ніч з 13 на 14 жовтня 1943 року Сімон разом з

Віктором Рибалкіним, Іваном Волощенком, Михайлом Волощенком, Юрієм Голубом, Оленою Хищенко під керівництвом І. І. Полещова провели наліт на 11-й полк зв'язку німецьких ВПС з метою захоплення зброї і знищення командира цієї військової частини, палача кіровоградців майора Гаука. Ця операція увійшла в історію, як операція «Ейч». Наш німецький друг передав підпільникам план розташування військової пороги, а також повідомив пароль на цю ніч. Всі ці події на основі документального матеріалу докладно описані в книзі українського письменника Л. Тендюка «Відгомін Чорного лісу».

Отто через кілька днів після описаних подій, захопивши зброю і автомашину у своїй військовій частині, був переправлений підпільниками до партизанів Чорного лісу. За його голову місцевою окупаційною владою було оголошено нагороду в 5000 рейхсмарок.

У грудні 1943 року Отто бере активну участь у партизанському наступі, який мав за мету допомогти наступаючим радянським військам звільнити місто Знам'янку та навколишні села. Після з'єднання партизанів з Червоною Армією він отримав наказ з'явитися до штабу 5-ї гвардійської армії А. С. Жданова.

Новим місцем призначення Отто був табір військовополонених у Харкові. Потім радянські товариші

перевели його до табору у місті Моршанську, в якому знаходилося біля 10 000 в'язнів-єврейських різних національностей. Антифашистський зняв, організований ним у таборі, розкривав німцям та війну, в яку втягнула їх гітлерівська ніліна.

Наприкінці 1947 року роботу серед військовополонених було закінчено. Але порш ніж повертатися додому, він пройшов курс тримісячної Центральної антифашистської школи в місті Красногорську. На початку 1948 року, попрощавшись зі своїми радянськими товаришами, повернувся додому в Дьобельні.

За завданням партії він направляється в народну міліцію. В її рядах активно допомагав проводити революційно-демократичні перетворення. Товариш Сімон пройшов з березня 1948 року по кінець 1958 року в рядах народної міліції шлях від допоміжного міліціонера до начальника міліції в рідному місті.

За сумлінну працю нагороджувався урядовими нагородами.

На німецькій землі створено державу робітників і селян, вищою заповіддю якої є добробут народу. В цих успіхах Німечкої Демократичної Республіки є частинка душі і серця Отто Сімона, який завжди був на боці істини, правди і свободи.

В. КАЛИНИЧЕНКО,
М. КИТОВСЬКИЙ.

М АБУТЬ, не треба доводити, що звання народного обранця — не привілей, а перш за все велика і не легка робота в Раді, серед населення. Творчий доробок багатьох комсомольців-депутатів Кіровоградської міськради свідчить про їхню ініціативність, наполегливість, цілеспрямованість. Токкар Володимир Рябуха, депутат Микола Цалко — депутати міськради, в Ленінській районній Раді — свердловальники Наталія Бурмистрова, швачка Тетяна Ерохіна, в Кіровській — слюсарі Дмитро Мизюк, Микола Гоф відмінно справляються з обов'язками народного

виробів тресту «Кіровоградсільбуд», на швейному ВО «Україна», в ряді продовольчих магазинів. Володимир добивався усунення окремих порушень законодавства, правил радянської торгівлі... В час своєї депутатської діяльності Володимир Леонідович став членом КПРС. З початку нинішнього року він зобов'язався виконати завдання чотирьох місяців до 117-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Коли запитувеш керівників депутатських груп — виробничої на заводі радіовиробів і територіальної в мікрорайоні «Радист», як виконує Ольга Байбарова їхні

кої те, що комсомольські організації будівельно-монтажного управління обсягали, підприємства «Кіровоградтрансільгосптехніна», виробничого об'єднання «Дружмаш» ні разу не поцінавилися, як же ви-

МАРИНИНІ ЯБЛУКА

НАШ СУЧАСНИК

... Найбільше із фруктів люблю яблука. І коли закінчу вчитися, піду працювати і обов'язково введу лівий сорт. Щоб були вони в мене великі і соковиті, червонобкові і солодкі-солодкі...

Марина розповідає про свою майбутню роботу так захоплено, що їй не можна не вірити. Захоплено іскриються у дівчини очі, широко звучать спочатку тихо, а згодом впевнено і переконливо її слова. А коли до них додати трішечки фантазії, і вона — Марина Коряхова — молодий майстер-садовод — стоїть серед буйно квітучого яблуневого саду. Ось вона підходить від дерева до дерева, уважно розглядає густо вкриті пахучим світом гілки, щось записує в блокнот.

Ще так ми з Мариною трохи пофантазували. І наша вигадка не належить до серії казкових, точніше не реальних. Поки що дівчина вчиться в Новгородківському СПТУ № 36 саме на

відділенні, де готують майстрів-садоводів.

У Новгородку потрапила, як нерідко буває у подібних випадках, не по її особливому бажанню. Родом із Полтавської області, вона частенько навідувалася до бабусі в Аджамку Кіровоградського району. Тамтешні приятелі Таня Луну і Таня Борисова і розказали про училище. Коротше, «загітували» швидко. Батьки, звісно, були категорично проти. Від дому далеко, та й куди саму дочку відпускати, коли їй всього лише чотирнадцять.

То все те позаду. Нині другокурсниця Марина Коряхова освоює основи садівництва.

Думаєте, бути садівником — то лише між деревами ходити та дегустувати з кожного плоду «смачне — не смачне»? Марина як заходила перераховувати, що повинен знати і вміти майстер-садівник, то тільки на слух — і вже багато. І обрізувати дерева, і обрі-

зувати саджанці, і правильно висаджувати їх у ґрунт, лікувати й оберігати дерева від шкідників...

Усю цю роботу Марина, маючи незмінне бажання, обов'язково навчиться виконувати. Та й зараз вона — одна з найкращих учнів ПТУ, лауреат стипендії імені Стаханова.

Спілкуватися з Мариною Коряховою легко і просто. У нас не було традиційного «запитання — відповідь». Говорили ми на рівних про літературу і кіно, сучасну моду і навчання в ПТУ, удвох мріяли про ті яблука, котрі моя співбесідниця виростить сама через... У принципі хіба так важливо, через рік, два, а то й п'ять дівчина до своїх найчасливіших днів у житті додасть ще один — той, коли візьме в руки довгожданне вишпекане, може навіть вишпекане яблуко нового, власно виведеного сорту. Червонобоке, велике, соковите і смачне.

Т. СТОРОЖУК,
Новгородківський район.

КОЖЕН ЧЕТВЕРТИЙ ДЕПУТАТ

міської та районних Рад народних депутатів у Кіровограді — комсомолец

обранця, а на виробництві служать взірцем у змаганні за дострокове виконання XII п'ятиріччя.

Нагадує: законом про Статус народних депутатів встановлено, що кожен обраний до органу державної влади бере участь у виконанні повноважень прийнятих рішень, контролює за їх здійсненням. Цей найважливіший обов'язок посилає до Рад особливо сумлінно виконують у своїх виробничих округах, а також у трудових колективах Володимир Рябуха, Микола Цалко, Ольга Байбарова.

Інформуючи населення свого виборчого округу в селищі Новому про роботу чергових сесій міськради і прийняті ними рішення, Микола Цалко, наприклад, зосереджує увагу на визначених строках проведення тієї чи іншої роботи, скажімо, по благоустрою міста, поліпшенню побутового і торговельного обслуговування тощо. При цьому він завжди прагне встановити: чим могли б тут допомогти виборці, радиться з ними, як краще здійснити намічене.

Є чому похвалити й у Володимира Рябухи. Він активно працює в постійній комісії міськради по державній соціалістичній законності та охороні правопорядку. Принципово проти комсомольців перевіряє на заводі залізобетонних

доручення, вони, неначе змоделивши, відповідають: «Якби всі працювали так, як вона!». І в цьому немає перебільшення. Завдяки заходам, вжитим у відповідь на запити виборців, стосовно дотримання графіку руху автобусів № 20, 24, 10, 4, поліпшилося транспортне обслуговування на цих маршрутах. Тут депутат знову проявив наполегливість, уміння довести почату справу до кінця.

А чи ВСІ посланці до Рад нашого міста з числа комсомольців так сумлінно працюють? Уміння справлятися з нелегкими державними обов'язками

приходить до депутатів, звісно, не відразу після їх обрання. Допомагають їм виконувати доручення постійних комісій, інших депутатських формувань виконкомом міської, районних Рад. Словом, той, хто відчуває внутрішню потребу якомога краще, з повною віддачею виправдовувати народне довіря, неодмінно скористається допомогою виконкомів Рад, їхніх відділів та управлінь.

Певно, такі комсомольці-депутати міськради, як майстер ПМК-1 облімжолгоспбуду Надія Ярова чи бортпроводниця цивільної авіації Тамара Ткаченко, переконані, що їх обирали заради однієї лише бездіяльності не представляють. Інакше чим пояснити їхню відсутність на більшості сесій міської Ради, невиконання доручень постійних комісій, територіальних груп? Непо-

конують депутатські обов'язки електромонтер Олександр Іванченко, шофер Віталій Штомпель, працівники відділу технічного контролю Жанна Шуть.

Тепер, коли організаційська робота виконкомів міської, Ленінської та Кіровської районних Рад, постійних комісій більшою мірою переноситься в трудові колективи, комітети, первинні комсомольські організації повинні мати чітке уявлення про роботу кожного комсомольця, обраного до Ради народних депутатів.

Неабияку користь дали б масові рейди-перевірки депутатів спільно з комсомольськими «проектористами» і народними контролерами стану розгляду листів і скарг у міських і районних організаціях.

На підприємствах, у будівельних організаціях, а усіх трудових колективах іде перебудова, а в ній роль комсомольців-депутатів важко переоцінити. Молодий — не значить незрілий. Це добре видно з практики депутатів, для котрих молодість є часом найактивнішої діяльності та самовдосконалення.

Н. ЦИГАНОВА,
секретар виконкому Кіровоградської міської Ради народних депутатів.

Дуже люблять свою обласну станцію юних техніків учні середніх шкіл і ви, різьбленню по дереву, будують моделі суден та літаків. Юні техніки неодноразово виходили переможцями в обласних і республіканських змаганнях. На знімку: юні авіамоделісти Володимир КУЧУК, Дмитро ШУМАР і Олександр АВРАМЧЕНКО за виготовленням моделі спортивного літака. Фото Ю. ОЛІЙНИКА. (Фотохроніка РАТАУ)

ЗНАЙОМТЕСЬ—СУПЕРНИКИ «ЗІРКИ»

Управління футболу Держкомспорту СРСР і Федерація футболу країни визначили порядок проведення змагань на першість Радянського Союзу 1987 року у вищій, першій та другій лігах.

162 команди другої ліги розподілено на три територіальні регіони. Кіровоградська «Зірка» виступатиме у третій зоні південно-європейського регіону, де її суперниками стануть команди:

	І	В	Н	П	М'ячі	О
«Суднобудівник» (Миколаїв)	51	16	14	21	54—58=	-4 46
«Кристал» (Херсон)	49	20	15	14	66—56=	+10 55
«Буковина» (Чернівці)	48	20	13	15	65—51=	+6 53
«Спартак» (Житомир)	44	14	12	18	33—46=	-13 40
«Атлантика» (Севастополь)	39	18	10	11	50—52=	-2 46
«Десна» (Чернігів)	37	17	7	13	41—37=	+4 41
«Ворскла» (Полтава)	34	17	10	7	46—26=	+20 44
«Новатор» (Жданов)	34	17	7	10	39—27=	+12 41
«Шахтар» (Горлівка)	32	16	8	8	40—28=	+12 40
СКА (Одеса)	22	10	3	9	24—22=	+2 23
«Прикарпаття» (Івано-Франківськ)	20	9	5	6	38—16=	+22 23
«Океан» (Керч)	16	6	3	7	18—18=	0 15
«Маяк» (Харків)	12	5	2	5	14—14=	0 12
«Шахтар» (Львів)	12	3	1	8	10—17=	-7 7
«Динамо» (Ірпінь)	4	1	1	2	8—9=	-1 3
«Заря» (Бєльці)	2	1	1	0	3—2=	+1 3
«Нафтовик» (Охтирка)	2	1	0	1	1—2=	-1 2

В таблиці наведено попередні зустрічі кіровоградців з суперниками у минулих чемпіонатах країни: І—кількість зіграних матчів, В—виграші «Зірки», Н—нічий, П—поразки «Зірки», О—кількість очок, набраних нашими земляками у матчах з тими чи іншими суперниками.

Інтерв'ю зі старшим тренером «Зірки» В. М. Спиридоновим читайте в суботньому випуску газети.

ВИМІРИ

МИКОЛИ ІЩУКА

Голова виконкому Лозуватської сільради Г. В. Блідар саме прийшла на спорткомплекс колгоспу імені Фрунзе. Прийшла, щоб познайомити мене з інструктором по спорту вчителем фізкультури Лозуватської середньої школи імені Героя Радянського Союзу А. С. Маніти Миколою Іщуком, зусилля якого у справі фізичного виховання сільської молоді справді помітні. Є в селі тир, добре впорядкований стадіон, тут — смуга перешкод, лабіринт, бруси, рукоходи, гімнастична стінка. Завершується впорядкування ігрових майданчиків.

Не вистачило для будівництва коштів. Щоб побудувати комплекс, потрібно було не менше 3,5 тисячі карбованців. Запит про фінансування будови депутатів поставили перед правлінням колгоспу. Їх підтримали й загальні збори колгоспників.

І ось уже перші успіхи. У зимовому багатоборстві ГПО на першість обласної «Колоса» команда колгоспу виборола друге місце. Особисті призіві місця завоювали Олена Грідченко, Ганна Пайол, Леонід Байдан, Микола Ворончук.

Збірні команди колективу фізкультури, окремі кращі спортсмени постійно беруть участь у всіх районних змаганнях і досягають добрих результатів. Наприклад, Наталя Доброновська нещодавно стала чемпіонкою району з бігу на дистанції 2000 метрів. Є в Лозуваті хороша футбольна команда, 60 юнаків та дівчат, які тренуються в спортивних секціях, згуртовані в збірні баскетболістів, волейболістів, гандболістів.

Микола Іщука тренує команди, до складу яких входять разом з колгоспниками і старшокласники. Комсомольці складають за-

лік з фізичної та військово-технічної підготовки, беруть участь у воєнізованих спортивних іграх. Особлива увага інструктора — допризовникам і призовникам.

18 випускників школи, вихованців Миколи Петровича, виконували свій інтернаціональний обов'язок на афганській землі. Високий фізичний гарт допоміг їм витримати випробування, про що свідчать листи-подяки від командування — школі, інструктору по спорту.

Звільнені в запас воїни Олег Козішкурт, Микола Ворончук та інші їхні товариші повернулися в село, працюють механізаторами в колгоспі, допомагають своєму вчителю удосконалювати спортивно-масову роботу з учнями середньої школи, із сільською молоддю. Вони — громадські інструктори, тренери.

Не парадують тепер молоді люди трудовою зміною й голова правління колгоспу Іван Микитович Болгаренко, хоча до недавнього часу, як не дивно, не вважав себе особливим прихильником спорту.

Приклад для колгоспних чемпіонів — сам М. П. Іщука. У нього 2-й розряд з футболу та ручного м'яча, він постійно підвищує свою професійну освіту — заочно навчається на факультеті фізвиховання Кіровоградського педінституту.

Мета в М. П. Іщука — залучити до занять фізкультурою і спортом побільше молоді села. Орієнтир на те, щоб регулярно проходили турніри за програмою комплексу ГПО поєдинки «Всією бригадою» — на старті! «Мама, тато і я — спортивна сім'я», «Зимові старті».

В. РУДЕНКО.
Ульяновський район.

Так починався Тсоавіахім

Завтра виповнюється 60 років з дня утворення ордена Леніна та Червоного Прапора Добровільного товариства сприяння Армії, Авіації і Флоту Радянського Союзу. Створене у рік десятиріччя Великої Жовтневої соціалістичної революції, оборонне Товариство своєю найголовнішою метою бачить у пропаганді ленінських ідей про захист соціалістичної Вітчизни, поширенні серед населення військових та технічних знань, сприянні тим самим підвищенню боєздатності армії та флоту.

6 січня 1927 року кіровоградська газета «Червоний шлях» писала: «Ні в полі, ні на заводі не забувай про зміцнення боєздатності країни Радянський Союз рішуче не хоче війни. Але робітники й селяни нашої Вітчизни повинні довести ворогам, що якщо ті спробують напасти на нас, то — скрутять собі шию. А довести це можна зміцненням нашої Червоної Армії, збільшенням боєздатності всієї країни. Робити це може кожний робітник та селянин, та не окремо, а організовано — через ТСО, тобто, Товариство сприяння обороні. Товариство це постановою Раднаркому Радянського Союзу від 27 липня перетворено з Військово-Наукового Товариства, ТСО має за мету всебічно сприяти зміцненню бойової сили Червоної Армії, розвитку тих галузей господарсько-економічного життя СРСР, що мають найбільший зв'язок з підготовкою країни до оборони, а також військово-політичної праці усіх громадянських, державних і кооперативних установ та організацій. На кожному заводі, кожній фабриці, в кожному селі повинні бути осередки ТСО. Кожний робітник, кожний селянин від 16 років повинні бути членом товариства. Комсомольці-допризовники — до ТСО в першу чергу! Всі, як один, у члені ТСО! Щоб при першій потребі робітники та селяни Радянського Союзу, всі громадяни країни зуміли дати опір ворогам!».

23 січня в країні було створено Всесоюзне Товариство сприяння обороні, авіаційному та хімічному будівництву. За тиждень до цього в нашому місті відбулося засідання окружної ради, до складу якої увійшли представники ТСО та Авіахіму. На ньому присутні вирішили ряд організаційних питань.

Окружну раду Тсоавіахіму було розподілено на шість секцій:

— організаційно-планова (керівник — командир полку тов. Смирнов), прийняла на облік усі осередки колишньої ТСО та Авіахіму, здійснивши їхню організаційне злиття;

— агітаційно-пропагандистська (керівник — військовий комісар авіаційної бригади тов. Шуленко), здійснила облік усіх військових та громадянських агітаційних сил і використала спеціалістів для популяризації ідей оборони;

— сільськогосподарська (керівник — секретар окружного виконкому тов. Будак) разом з окремуправлінням почала хімічну боротьбу зі шкідниками сільськогосподарства. Вже на початку літа у вигляді експерименту ця секція у Новомиргородському районі вперше випробувала обробку ланів хлором;

— військово-хімічної оборони (керівник — начальник кавалерійської школи тов. Тюленев) розробила широкий план по будівництву газосховищ;

— стрілецько-спортивна (керівник — начальник карного розшуку тов. Розенберг) прийняла на облік усі стрілецькі гуртки міста. У заново створених гуртках було розроблено план теоретичних навчань, а також програмної стрільби;

— авіаційно-повітряна (керівник — командир авіаційної бригади тов. Рожковський) почала організовувати навчальні куточки повітряної справи, гуртки по будівництву аеросаней. Ця секція безпосередньо готувала кандидатів для вступу до військово-технічної школи льотчиків.

Керівництво секцій очолювали справжні спеціалісти. Один з них — Бернгард Андрійович Розенберг, латвієць. На початку 1927 року президентом окружного виконавчого комітету його було призначено на посаду начальника окремоділу карного розшуку. Ще з громадянської війни Б. Розенберг пра-

цював в органах ДПУ, до яких прийшов із заводу за закликом партії. Саме він у важкий час встановлював правопорядок у нашому місті, за що був відзначений численними бойовими нагородами.

9 березня Розенберг домігся відкриття першого в Кіровограді організованого тиму, аби дати можливість кожному члену Тсоавіахіму оволодіти елементарними знаннями у стрілецькій справі. Тим розмістився тоді в порожньому магазині по вулиці Леніна, 41. Бернгард Андрійович сам допомагав комсомольцям та комсомолкам поводитися зі зброєю.

А вже незабаром в місті відбулися змагання стрілецьких гуртків. Вперше усі члени гуртків Товариства здобули можливість помірятися силами. Найкраще виступили тут команди фізкультурних інструкторів (174 здобутих очок), кавалерійської школи (160) та ДПУ (153). Подальші місяці посіли представники заводів «Червоний Профінтерн», «Червона зірка», колективи мисливців та окружного військового комітету, команди радторгслужбовців, ФЗУ та харчової промисловості.

Зміцнення Тсоавіахіму відбувалося в умовах зростання мілітаризму в капіталістичних країнах, в умовах загрози військової небезпеки для нашої країни з боку імперіалізму, розпалювання мілітаристського чаду безпосередньо поблизу державних кордонів Радянського Союзу.

Травень 1927 року. На всіх підприємствах міста відбулися масові мітинги протесту у зв'язку з розривом уряду Англії, очолюваним Чемберленом, дипломатичних зв'язків з СРСР. Кіровоградці одностайно підтримали телеграму Президії ЦР Товариства, в якій говорилося: «У відповідь на підступні англійської реакції, спрямовані проти СРСР, необхідно здійснити широку масову кампанію. Скласти міські засідання активу, обговорити міжнародне становище та завдання Тсоавіахіму. Відкрити вступ до Товариства, посилити практичну роботу осередків. Провести збір коштів до фонду Тсоавіахіму під назвою «Наша відповідь Чемберлену».

Під час святкування десятиріччя Великої Жовтня кіровоградці з хвилюванням зустріли повідомлення про подію, яка відбулася в Москві на Центральному аеродромі. Червоному Повітряному флоту було передано 30 бойових машин, збудованих на кошти трудящих, а саму ескадрилью було названо «Розривом». Наші земляки підкупали свою причетність до цієї важливої справи.

Сам заклик Центральної ради Тсоавіахіму СРСР знайшов якнайшвидший підгук в країні. У здійсненні кампанії активно включилися профспілки, комсомол.

А першим маршем стрільців оборонного товариства стала пісня В. Лебедева-Кумача:

Чем больше снайперов у нас,
Чем лучше будем мы стрелять,
Тем мы вернее в грозный час
Врагу отпор сумеем дать!

Багато добрих справ було за комсомольцями-тсоавіахімівцями. Газета «Червоний шлях» розповідала: «В селі Вишняківці Кіровоградського району група комсомольців допомогла родині червоноармійця зібрати хліб. А вже єдиний робітник цієї родини пішов служити в Червону Армію».

Комсомольці заводу «Червона зірка» одними з перших в країні підтримали залик «Нехай міцніше зв'язок робітників з бійцями повітря!».

Вони взяли шефство над авіаційною бригадою. А вже у травні комсомольці-червонозорівці Шуєнко як найкращий поїхав навчатися до школи льотчиків у Ленінграді. Так починався Тсоавіахім...

Радянські люди займаються мирною працею, втілюючи в життя програму комуністичного будівництва. Але вони пам'ятають, що у світі ще є сили, які вороже ставляться до нас. Ось чому посилення оборонної могутності Радянського Союзу є справою всього радянського народу. Справою, до якої спрямовані помисли й сучасного оборонного Товариства ДТСААФ — масової добровільної організації трудящих нашої країни.

С. БОНДАРЕНКО.

Алгебру вивчив.
Англійську танок.

Вийшов на вулицю.
Що і не вечір.

Шопу — на голову.
Ключку — на плечі,

Хлопці уже на льоду.
Ну так що ж!

Я ще встигаю.
На новозанку швидше

Зараз і я одягну новозани.

Гарні і гострі у мене носки

Стану, помчу — тільки
олтер заспишеш!

Фотоетюд В. ГРИБА.

«В ампула втиснутись не дають...»

Коли Кіровоградський обласний музично-драматичний театр імені М. Л. Кропивницького вийшов до глядача зі спектаклем «Вільна тема» за п'єсою О. Чхадзе, прихильники сценічного мистецтва між собою стали називати цю роботу «Смільною темою». Смільність у виставі заявила про себе не тільки образом головної героїні, старшокласниці, що справедливо збунтувалася проти пануючої у її школі (та чи й тільки в ній?) системи завищення оцінок і створення відмінників. І не тільки у відкритому авторському осуді зайнятих цією справою вчителів. Спектакль вивів ще один типаж, не рідкісний у молодіжному середовищі. Томаза за анкетними даними нібито треба б сприймати зі знаком плюс: комсомольський активіст, ретельний виконавець волі педагога, стосовно сюжету п'єси міцно, здавалось би, закоханий у згадану головну героїню. Начебто подає хлопцеві надії і щодод підтримки в скрутну хвилину. Начебто. Насправді ж це початкуючий начальник, котрий прагне покласти все життя тільки на те, щоб стати великим начальником. Заради цього готовий відступитися від чого і кого завгодно...

Ось таким кіровоградці вперше побачили на сцені молодого актора Олександра Майстренка. Він наш земляк, із Гайворонського району, але раніше працював поблизу від рідних країв — у театрах Львова, Дніпропетровська, Одеси, Ровно, і театри ці були головним чином ТЮГами. У Кіровоград потрапив до своїх товаришів по навчанню в Київському державному інституті театрального мистецтва імені І. К. Карпенка-Керо режисерів О. С. Натяжного і В. В. Галени.

Якщо Майстренко вдало справився з роллю юного кар'єриста і має досвід роботи в дитячих театрах, то правомірно було думати, що долі він зображуватиме в основному добрих молодців і розбитих парубків, можливо, навіть з екзотичними біографіями. Екзотика була. Театр створив виставу за твором бразильського драматурга Г. Фігейредо «Езоп» про життя грецького раба, завдяки якому серед нас і донині в ходу фраза «кезопівська мова». Відомо, що знаменитий автор байок був, м'яко кажучи, не дуже гарним із себе; крім того, за сюжетом п'єси він уже далеко не юнак, однак роль Езоп була віддана Майстренку. На-

віть старанний грим ненабагато наблизив артиста до означеного стереотипу...

— Це не страшно! — сказав із даного приводу в. о. головного режисера театру і постановник спектаклю О. С. Натяжний. — У теловерсії з О. Калягіним у головній ролі теж відійшли від традиційного уявлення про зовнішність Езоп. Нам важливо було показати прекрасну душу людини, раба лише за соціальним статусом, духовно ж вільного від усіх оточуючих.

Розуміти це, очевидно, слід так: Олександр намагався, щоб глядач сприймав Езоп не просто учасником подій, що відбувалися за незапам'ятних часів, а носієм нестаріючих в усі віки ідей справедливості.

Напередодні осінніх гастролей у Сухумі Саша сказав: «Вважаю роботу над цією роллю ще не завершеною. Езоп особистість настільки неординарна, що глибини його думок і душевних порухів треба ще розкривати і розкривати».

А після гастролей у кулуарах нашого театру з'явився стенд. Вирізки із грузинських газет засвідчують схвальну оцінку тамтешньою публікою Сашиної гри в «Езоп».

Збагнути сутність втілюваних на сцені характерів,

показати її залові допомагають артистові досвідченіші колеги І. В. Кравцов, В. С. Бабич; цікаво працювати Олександрові й у партнерстві з А. Косяченком, В. Хоменко, М. Обуховим.

«Втиснутися в певне ампула мені не дають», — як здалося, вдоволено сказав Саша. У виставі «У неділю рано зілля копала» за повістю О. Кобилянської, як і в «Езопі» — головна роль. Практично повна протилежність попередній, де було дуже багато слів і мало руху, більше того, Олександр понад дві години перебував на сцені налізгаючим («Я не дуже старався підтримувати цю позу — сонса сама визначалась внутрішньою настроєністю»). А тут — ліричний, добрий, ніжний Гриць, котрий розривається напіл між двома коханнями. Виконавцем ролі дівчат, до яких прихильне серце хлопця, випало у виставі значно більше дії і тексту (надто ж Турчині), і Майстренку

треба розкривати душу свого героя глядачеві в основному іншими сценічними засобами. Наперед виступають жести, паузи, блиск очей, пози, їх мінливість.

За якісь місяці знайомства з Олександром Майстренком глядач так узнав його в різних ролях, що

чекає нових із загостреним інтересом. Настільки черговий його образ буде не схожим на попередній? Чи є межа акторській різнобчності Майстренка?

Н. ДАНИЛЕНКО.

м. Кіровоград.

На знімку: О. МАЙСТРЕНКО. Фото В. ГРИБА.

ЧЕТВЕР

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультфільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Документальний телефільм. 8.15 — «Здрастуй, музико!». Передача для дітей. 9.00 — Телефільм «Штрихи до портрета В. І. Леніна». Фільм четвертий. «Комуна ВХУТЕМАС». 10.10 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — «Тут, на Красній Пресні». Документальний телефільм. 16.40 — Грає оркестр народних інструментів Воронежського інституту мистецтв. 17.05 — Новини. 17.10 — Сучасний світ і робітничий рух. 17.40 — «До шістнадцяти і старі». 18.25 — Мультфільм. 18.40 — «Пошта цих днів». Ведучий — політичний оглядач В. Бекетов. 19.10 — Новини. 19.20 — Телефільм-вистава «Звстрєча смуга». 21.00 — «Час». 21.40 — «Камера дивиться у світ». Про експорт американської масової культури в Європу. 22.40 — Сьогодні у світі. 22.55 — Фільм-концерт «Поверни мені музику».

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Художній фільм «Шлях». 11.45 — Соляне коло. 12.15 — Новини. 13.35 — «Спадщина». Гална Вікторія. «Народний костюм». 16.30 — Новини. 16.40 — Світлий давіночок. 17.00 — Республіканська фізико-математична школа. «Як розв'язувати контрольні задачі з фізики». 17.30 — «Віхи прищевлення». Ручку пацю — на плечі мамини. Передача. 11. 18.00 — Телефільм «Білий пояс надії». 18.30 — Інформаційний випуск. (Кіровоград). 18.45 — Мультфільм «Забутий день народження». 18.55 — Нані довідки. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Молодіжна програма «Обрій». (Кіровоград). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Молодіжна студія «Гарт». 23.10 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.15 — Гімнастика. 8.35. 9.35 — Зігальна біологія. 10

кл. 9.05. 14.00 — Іспанська мова. 10.05 — Учням СІТУ. Історія. Ленінська «Іскра». 10.35. 11.30 — Зоологія. 7 кл. 11.00 — «Від Сибірська до Ульяновська». Науково-популярний фільм. 11.55 — Фільм «Дітвора». 13.30 — Історія. 10 кл. 14.30 — Новини. 14.35 — Сільська година. 17.45 — Новини. 18.00 — Музичний кіоск. 18.30 — Клуб мандрівників. 19.30 — Ритмічна гімнастика. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Із скарбниці світової музичної культури. К. Вебер. Увертюра до опери «Оберон». Ф. Мендельсон — Бартольд. Концерт для скрипки з оркестром. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Пікова дама». 22.05 — Новини.

п'ятниця

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультфільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — «Звстрєча смуга». Телефільм-вистава. 9.45 — Світ і молодь. 10.20 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Фільм «Всесвіт сновидінь». або Сніх і сльози. 1 і 2 серії. У перерві. 17.20 — Новини. 18.30 — Фільм-монтеж. 18.50 — Об'єкти. П. пушкінських місця. 19.20 — Новини. 19.35 — «Правосуддя і совість». Звстрєча з головою Верховного суду СРСР В. Тєрєбіловим. 20.30 — «Пісня рідного краю». Виступ Державного академічного народного хору БРСР. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Такі жореткі гол — хокей». 23.00 — Сьогодні у світі. 23.15 — Володимир Висоцький. Монолог.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Виробнича гімнастика. 10.25 — «Казка про Іванку-сорочку вишиванку». Вистава. 11.20 — Художній фільм «Людина з рушницею». 12.50 — Новини. 13.05 — «Народні таланти». Танцює самодіяльний ансамбль «Юнарія». (Кіровоград на Республіканському телебаченні). 16.30 — Новини. 16.40 — Світлий давіночок. 17.00 — «Комуністи 80-х». Партийдорганізація з Херсонського електромашинобудівного за-

воду. 17.30 — Для школярів. «Варіант». «Самостійність. Якою й бути?». 18.00 — Інформаційний випуск. 18.30 — «Тверезість» — норма життя. Алкоголізм і безпека руху. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Соні». «Динамо» (Рига). 2 і 3 періоди. Під час перерви — телепрес-тайм. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — «Автограф». 60 років балету Державного академічного театру опери та балету УРСР імені Т. Г.

Шевченка. 22.40 — Актуальна камера. Вечірній випуск. 23.10 — Чемпіонат СРСР з плавання.

▲ ЦТ (II програма)

8.15 — Гімнастика. 8.35. 9.35 — Географія. 8 кл. 9.05. 14.05 — Англійська мова. 10.05 — Учням СІТУ. Суспільствознавство. 10.35. 11.35 — В. Катаєв. «Вілі паруси одиниць». 5 кл. 11.05 — Маміна школа. 12.05 — Телефільм «Пікова дама». 13.35 — «Покликання». Тележурнал. 14.35 — Новини. 14.40 — Наука і життя. 17.45 — Новини. 18.00 — «Наш дім». Тележурнал. 18.30 — Хокі. Чемпіонат СРСР. «Крила Рад» — «Спартак». У перерві — 19.50 — Вечірня казка. 21.00 — «Час». 21.40 — «Граммо Шостаковича». Про виставу Московського камерного музичного театру. 22.50 — Новини.

субота

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультфільм. Музика. 7.30 —

«Час». 8.05 — Документальний телефільм. 8.40 — Мультфільм. 9.10 — «Чого і чому». 9.40 — Поезія. О. Марков. 10.15 — Образотворче мистецтво. 11.00 — Батьківський день — субота. 12.15 — Творчість народів світу. (Індія). 13.00 — Документальний телефільм. 14.00 — «Снідружність». 14.30 — Новини. 14.50 — «Для всіх і для кожного». Як поліпшити якість товарів. 15.20 — Очевидне — неймовірне. 16.20 — «На чий вулиці свято». 17.10 — Тверезість — нор-

ма життя. 17.40 — Мультфільм. 18.05 — «9-а студія». 19.05 — Новини. 19.10 — До ювілею Великого Жовтня. Історія немеркнучих рядків. Фільм «Свій серед чужих, чужий серед своїх». 21.00 — «Час». 21.40 — В суботу вечір. «Суєта навколо кота». Естрадно-розважальна програма. 23.40 — Новини. 23.45 — Ковзанярський спорт. Чемпіонат Європи. Чоловіки.

ма життя. 17.40 — Мультфільм. 18.05 — «9-а студія». 19.05 — Новини. 19.10 — До ювілею Великого Жовтня. Історія немеркнучих рядків. Фільм «Свій серед чужих, чужий серед своїх». 21.00 — «Час». 21.40 — В суботу вечір. «Суєта навколо кота». Естрадно-розважальна програма. 23.40 — Новини. 23.45 — Ковзанярський спорт. Чемпіонат Європи. Чоловіки.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Ритмічна гімнастика. 10.45 — «На хвилі дружби». Виступає Новосібірський симфонічний оркестр. 11.35 — НТТМ: аукціон ідей. 12.10 — В. Ліпатов. «Любов у Старо-Коратіно». Вистава. 14.10 — Новини. 14.25 — Доброго вам здоров'я! 15.00 — Суботні зустрічі. 16.30 — Катруся кінозал. 17.30 — Циркова програма. 18.00 — Концерт ансамблю пісні і танцю «Зорецвіт». 18.45 — «Скарби музеїв України». І. Грабар. «Нарусель». 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Соляний кларнет». Самодіяльний художній колектив Черкаської області. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 —

«Час». 21.40 — Художній телефільм «Бій на перехресті». 1 серія. 22.45 — Світ поезії. Р. Вратунь. 23.05 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.15 — Гімнастика. 8.35 — Виступ ансамблю «Янгікала». 8.55 — Ритмічна гімнастика. 9.25 — Ранкова пошта. 9.55 — Фільм «Кольоровий регістратор». 11.05 — «Спорт і особистість». 11.50 — Світова художня культура. М. Шолохов. «Тихий Дон». 12.35 — «Мотокрос на стадіоні». 13.05 — Концерт учасників I Всесоюзного фестивалю самодіяльної пісні. 13.45 — Фільм «Успіх». 15.15 — Відомі твори. Відомі виконавці. Н. С. Бах. Грають К. А. Кузька (скрипка) та Е. Стефанська-Лукович (клавесин). (ПНР). 15.55 — Передача, присвячена кіностудії «Союзмультфільм». 16.40 — Документальний фільм. 17.35 — Музична передача для юнацтва. 19.40 — «Подорож до Коломи». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Реклама. 20.20 — Ковзанярський спорт. Чемпіонат Європи. Чоловіки. 20.50 — Науково-популярний фільм «Гірка нота паїну». 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Непідсудний». 23.00 — Новини.

ма життя. 17.40 — Мультфільм. 18.05 — «9-а студія». 19.05 — Новини. 19.10 — До ювілею Великого Жовтня. Історія немеркнучих рядків. Фільм «Свій серед чужих, чужий серед своїх». 21.00 — «Час». 21.40 — В суботу вечір. «Суєта навколо кота». Естрадно-розважальна програма. 23.40 — Новини. 23.45 — Ковзанярський спорт. Чемпіонат Європи. Чоловіки.

неділя

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультфільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Науково-популярний фільм «Із глибини віків». 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Тираж «Спортлото». 9.30 — Будівництво. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — Ранкова пошта. 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — Музичний кіоск. 13.00 — Сільська година. 14.00 — Здоров'я. 14.45 — Мультфільм. 14.50 — Всесоюзний телеконкурс «Товариш, пісня!». 15.30 — В гостях у казки. Фільм «Руслан і Людмила». 1 і 2 серії. 18.00 — Міжнародна панаорама. 18.45 — Світ рослин. 19.30 — Телефільм. «Грошмайстер завжди втрачає». «Темний агент». 21.00 — «Час». 21.40 — Музика і мн.

22.50 — Новини. 22.55 — Ковзанярський спорт. Чемпіонат Європи. Чоловіки.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Ритмічна гімнастика. 10.45 — В майстерні художника. П. Тайбер. 11.25 — Для дітей. «Малюк і Карлсон». Ляльова вистава. 12.15 — Інтерв'ю. 13.15 — Новини. 13.25 — Студія «Золотий ключик». Пірн на льоду. 14.20 — «Літературна карта України». До джерел Григорія Сковороди. 14.40 — Музичний фільм «Пісні матері». 15.00 — Село і люди. 15.30 — «Імпрізація». Естрадна програма. 16.00 — Слава солдатська. 17.00 — Концерт тріо «Меридіан». 17.30 — До 70-річчя Великої Жовтня. Програма «Братство». 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Театр і час. Одеський Російський драматичний театр імені А. Іванова. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Художній телефільм «Бій на перехресті». 2 серія. 22.45 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.15 — На зарядку, ставай! 8.35 — Фільм «Непідсудний». 9.55 — Програма Азербайджанського телебачення. 11.00 — Маміна школа. 11.30 — Із скарбниці світової музичної культури. С. Рахманінов. 12.15 — Фільм «Землі і небесні пригоди». 13.20 — У світі творини. 14.20 — Джерела. 14.50 — Розповіді про наші кореспонденти. 15.20 — «Давало сцени». Театральний огляд. 16.40 — Спортна програма. Класична боротьба. Чемпіонат СРСР. 17.10 — Велокрос. Чемпіонат світу. 17.40 — Фехтування. Міжнародний турнір «Московська шабля». 18.10 — Ковзанярський спорт. Чемпіонат Європи. Чоловіки. 18.40 — Реклама. 18.45 — «Не люблять цього». 10.25 — Світ і молодь. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Документальний телефільм. 20.35 — Незабутні музичні вечори. В. Барток. Концерт для фортепіано з оркестром № 3. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Пісний годинник».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничого молоді та внутрішнього життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у півторі четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.